

Full diocesà

8 de maig del 2016

p5 — Jornades d'estudi sobre Torras i Bages a Vic

p6 — 30 anys de Concurs Bíblic a Catalunya

Mare de Déu del Roser

La Mare de Déu del Roser de Terrassola. El culte al Roser es va estendre al llarg del segle XVII i molt especialment en el segle XVIII, en moltes de les parròquies de casa nostra. És una advocació en honor de la Mare de Déu que va créixer a partir del concili de Trento i que es propagava mitjançant la predicació i la creació de confraries. Són moltes les parròquies, gairebé totes, on hi ha la capella del Roser, amb la seva confraria, moltes d'elles encara celebren, entorn del primer diumenge de maig, la seva festa.

La imatge barroca que us presentem és atribuïda al taller de Carles Moretó i Brugaroles, autor del gran retaulle del santuari del Miracle de Riner. Aquesta marededéu era venerada a l'església de Sant Pau de Terrassola (Lladurs, Solsonès) fins que va ingressar en el fons del Museu Diocesà i Comarcal de Solsona.

Aquesta imatge, juntament amb altres, forma part de l'exposició «Sub Tuum Praesidium» que es pot veure al Museu Diocesà de Solsona amb motiu del centenari de la coronació de la Mare de Déu de Queralt i que restarà oberta fins a finals de juliol. Aquesta efemèride ha estat el pretext per a crear una exposició on es presenta la imatge de la Mare de Déu al llarg del temps a la diòcesi de Solsona. Una mostra única que us convidem a veure.

«Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel»

Ascensió del Senyor / Cicle C

Lectura dels Fets dels Apòstols

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.» (1,1-11)

Salm responsorial

Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor. (Salm 46)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dóna entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i

de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud. (1,17-23)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis. Ara, jo us enviaré el do que el Pare ha promès, i vindrà sobre vosaltres; no us mogueu de la ciutat fins que haureu estat revestits del poder que us vindrà de dalt.» Després se'ls endugué fora, fins a prop de Bet-Hània, alçà les mans i els beneí. Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel; ells es prosternaren adorant-lo. Després, plens d'una alegria immensa, se'n tornaren a Jerusalem. I contínuament eren al temple donant gràcies a Déu. (24,46-53)

«Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel tornarà...»

Agenda

Lit. hores: Setmana III

9 dilluns

—La Mare de Déu dels Desemparats
—Sant Alger, bisbe
Fets 19,1-8 / Salm 67 / Joan 16,29-33

10 dimarts

—Sant Joan d'Àvila, prevere (1499-1569)
Fets 20,17-27 / Salm 67 / Joan 17,1-11a

11 dimecres

—Sant Eudald, màrtir (405-452)
—Sant Anastasi, màrtir (s.III)
Fets 20,28-38 / Salm 67 / Joan 17,11b-19

12 dijous

—Sant Nereu, sant Aquileu i sant Pancraç, màrtirs. (ss.III-IV)
Fets 22,30;23,6-11 / Salm 15 / Joan 17,20-26

13 divendres

—Mare de Déu de Fàtima
—Sant Pere Regalat, prevere (1390-1456)
Fets 25,13b-21 / Salm 102 / Joan 21,15-19

14 dissabte

—Sant Maties, apòstol
—Sant Ponç, màrtir
—Santa Gemma Galgani, verge
Fets 1,15-17.20-26 / Salm 112 / Joan 15,9-17

15 diumenge de Pentecosta / Cicle C

—Sant Isidre, llaurador
—Santa Joana de Lestonnac, religiosa
Fets 2,1-11 / Salm 103 / I Corintis 12,3b-7.12-13 / Joan 20,19-23

Núvols i paisatges. Perspectiva litúrgica del misteri

Josep Molist i Rifà, prev.

Fins al moment de la reforma litúrgica de 1970, el dia de l'Ascensió, acabada la lectura de l'evangeli, s'apagava solemnement el ciri pasqual. Perquè, després de quaranta dies, el Senyor «se'n pujà al cel». I no és que la presència del Senyor es traslladés a un espai còsmic llunyà. Tal com explica Ratzinger, la presència del Senyor no és espacial, sinó divina. La relació de Déu amb tots els espais de l'univers és la de creador i Senyor.

Potser per això, els textos ens traslladen a una atmosfera litúrgica: Jesús «seu a la dreta del Pare». També en aquestes paraules hi ressona l'inici del salm 110, que és el primer salm de les segones vespres del diumenge: «Oracle del Senyor al meu Senyor: "Seu a la meua dreta, i espera que faci dels enemics l'escambell dels teus peus."» I encara, quan va penetrant en el misteri del núvol, Jesús alça les mans amb la mateixa solemnitat amb què ho feia el gran sacerdot Simó, fill d'Onies, en la narració del Siràcida. El ressò de la litúrgia solemne del temple es troba en el substrat de la minuciosa descripció lucana. És la presència misteriosa del Senyor el que fa comprendre als deixebles que no es tracta de restablir el Regne polític d'Israel. Ha de venir l'Esperit Sant. Per això no s'han d'allunyar encara de Jerusalem, centre neuràlgic de la narració lucana. Camí de Betània, el turó de les oliveres, el que fou escenari dels plors de David, ara ho és de l'esperança del nou Israel. Sempre muntanyes i núvols. Després, els deixebles se'n tornaren a la ciutat. L'Ascensió obre un parèntesi. Fins que el Senyor torni.

La imatge

Ascensió de Crist (1510-20). Benvenuto Tisi. Galleria Nazionale di Arte Antica di Roma.

Quan diem que Jesús «se'n pujà al cel i seu a la dreta del Pare», volem dir que l'home, fill de Maria, que morí i ressuscità, ha assolit la glòria que li pertoca com a Fill únic del Pare. Pel que fa a la seva relació amb nosaltres, l'Ascensió no és un allunyament, sinó una presència nova, no palpable amb els sentits, però més pròxima i vital.

Participada jornada diocesana d'infants

Delegació de Catequesi

El dissabte 16 d'abril va tenir lloc la IV trobada diocesana d'infants de catequesi en un dia radiant a St. Julià de Vilatorrada. Més d'un centenar d'infants i més d'una seixantena d'adults, entre pares i catequistes, es van aplegar a l'escola de Roser, que un any més ens ha cedit els espais exteriors de l'escola i la capella. Durant el matí, diversos monitors coordinats per Anna Canadell, membre de la Delegació, van organitzar una gincama en grups per a treballar les obres de misericòrdia, que acaba amb la recerca de l'ovella perduda en el bosc de l'escola.

L'eucaristia a la capella modernista va recollir aquest treball, on es van portar les pregàries que també havien elaborat en una de les proves.

Havent dinat, Pau Tarruell, que ja ens havia acompanyat des del matí en què havia treballat també amb els pares les obres de misericòrdia, va posar fi a la jornada amb contes i danses. Agraïm l'organització de la jornada a tots aquells que hi han treballat i agraïm l'assistència a tots aquells que ens van acompanyar: catequistes, infants, famílies, clergues i parròquies.

Any Sant de la Misericòrdia: guanya el Jubileu a la Catedral de Vic

Horari diari de confessions: matí de 10 a 12, tarda de 5 a 7.

La web diocesana va endavant

Delegació de MCS

L'any passat la col·lecta del dia de l'Ascensió es va dedicar a ajudar a sufragar la nova web diocesana, i voldríem demanar-vos que aquest any també la dediquéssim a aquesta intenció. És de rebut que en aquest moment us donem rebut de l'estat dels treballs per la nova web que, certament, hauríem desitjat que anessin més àgils però el temps i els recursos humans limitats han retardat la seva posada en funcionament. Després d'una fase inicial en que es van convocar a quatre empreses de prestigi perquè presentessin un projecte de nova web, amb el corresponent pressupost, finalment se'n va elegir una amb la qual estem treballant en el projecte d'entrada en funcionament, que esperem que ja sigui durant aquest any 2016. Una web diocesana, per la complexitat de la naturalesa d'una església particular, no és un projecte fàcil de realitzar, si es vol a més posar en marxa amb totes les novetats que el món de les comunicacions digitals exigeixen actualment. Una vegada més, gràcies.

Dos dies per a aprofundir en la figura de Torras i Bages

Dimarts i dimecres vinent al Seminari de Vic

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic, en l'aniversari del centenari de la mort de Josep Torras i Bages i dins el projecte Episcopus del bisbat de Vic, organitza unes jornades els pròxims dimarts 10 i dimecres 11 de maig per a tractar, des de diferents angles d'estudi, la transcendència que va tenir el bisbe Torras i Bages en l'Església catalana de la seva època, així com també en la petjada que deixà i la influència que tingué en la configuració del catalanisme en l'interessant context del tombant dels segles XIX i XX.

Tractarem la seva persona com a bisbe, com a teòleg, com a

filòsof, com a promotor de les arts. Les ponències han estat confiades a especialistes en la figura i en el seu context, investigadors i docents en centres acadèmics catalans: Mons Valentí Miserachs, Dr. Jordi Bohigas, Dr. Jordi Figuerola, Dr. Ignasi Roviró, Dra. Barbara Marchi, Dr. Jaume Medina. També us comuniquem que el dia 10 de maig s'inaugura l'itinerari Torras i Bages, que podreu veure instal·lat a l'edifici del Seminari, en un dels seus passadissos.

Les jornades seran dimarts i dimecres a partir de les sis de la tarda, estan obertes a tothom i l'accés és lliure i gratuït.

Necrològica

Mn. Pere Campàs i Bonay

Va morir a Vic el propassat 12 d'abril, a l'edat de vuitanta-set anys. Havia nascut a Sant Pere de Torelló el 27 de maig de 1928 i va rebre l'orde del presbiterat el 28 de juny de 1953. Exercí el seu ministeri com a vicari en les parròquies de Santa Maria de Moià (1953) i de la Mare de Déu del Carme de Manresa (1955). Va ser també ecònom de Sant Miquel de Castelltallat (1956) i de Santa Maria de Cornet i Sant Miquel de Terradelles (1958). Després de ser el capellà encarregat de la barriada de la carretera de Santpedor a Manresa (1963), fou ecònom de la parròquia de Sant Pere d'aquesta ciutat (1966). L'any 1968 es traslladà de missioner a l'Argentina, d'on retornà en 1976; fou nomenat, després, ecònom de Sant Pere de Perafita (1976) i rector de Santa Maria de l'Estany (1985). Des de l'any 2000 estava jubilat. Al cel sia.

Una visió no idealista del matrimoni cristià

«Amoris laetitiae» - Síntesi de Ràdio Vaticana (II)

El quart capítol tracta de l'amor en el matrimoni, i l'il·lustra a partir de l'himne a l'amor de sant Pau en 1Co 13,4-7. El capítol és una veritable exegesi atenta, puntual, inspirada i poètica del text paulí. Podríem dir que es tracta d'una col·lecció de fragments d'un discurs amorós que està atent a descriure l'amor humà en termes absolutament concrets. Hom es queda impressionat per la capacitat d'introspecció psicològica que segella aquesta exegesi. L'aprofundiment psicològic entra en el món de les emocions dels cònjuges —positives i negatives— i en la dimensió eròtica de l'amor. Es tracta d'una contribució extremament rica i preciosa per a la vida cristiana dels cònjuges, que no té fins ara comparació en precedents documents papals.

A la seva manera, aquest capítol constitueix un tractat dins el desenvolupament més ampli, plenament conscient de la quotidianitat de l'amor que és enemiga de tot idealisme: no cal llançar sobre dues persones limitades —escriu el Pontífex— el tremend pes d'haver de reproduir de manera perfecta la unió que existeix entre Crist i la seva Església, perquè el matrimoni com a signe implica un procés dinàmic, que avança gradualment amb la progressiva integració dels dons de Déu. Però, d'altra banda, el Papa insisteix de manera forta i decidida sobre el fet que en la naturalesa mateixa de l'amor conjugal hi ha l'obertura a allò definitiu, també a l'interior d'aquesta combinació d'alegries i de fatigues, de tensions i de repòs, de sofriments i d'alliberament,

de satisfaccions i de recerques, d'avorriments i de plaers que és, precisament, el matrimoni.

El capítol es conclou amb una reflexió molt important sobre la transformació de l'amor, perquè la prolongació de la vida fa que es produeixi alguna cosa que no era comuna en altres temps: la relació íntima i la pertinença mútua han de conservar-se per quatre, cinc o sis dècades, i això es converteix en una necessitat de tornar a triar-se una vegada i una altra. L'aspecte físic canvia i l'atracció amorosa no disminueix però canvia: el desig sexual amb el temps es pot transformar en desig d'intimitat i complicitat. No podem prometre'ns de tenir els mateixos sentiments durant tota la vida. En canvi, sí que podem tenir un projecte comú estable, comprometre'ns a estimar-nos i a viure units fins que la mort ens separi, i viure sempre una rica intimitat.

30 anys de concurs bíblic

La Federació de Cristians de Catalunya organitza un viatge obert a tothom a la Ciutat del Vaticà per presentar el Concurs al Papa i difondre'l al món. Amb motiu de l'efemèride s'inaugurarà una exposició. El viatge tindrà lloc del 23 al 26 de maig. Més informació al tel. 933 630 364.

Marca la X per a l'Església en la teva declaració!

CEE

Estem en plena campanya de la renda i de nou tots hem de fer un esforç de conscienciació que hem de marcar la X en la casella de l'Església Catòlica.

Què suposa marcar la X?

Suposa contribuir al seu sosteniment bàsic (celebrar el culte, retribuir les persones dedicades a l'Església i dur a terme els projectes pastorals) perquè pugui continuar realitzant la seva labor tant en l'àmbit pastoral com en el social.

Els ingressos obtinguts a través de la X en la declaració de la renda suposen un 25% del finançament de l'Església en el seu conjunt. Aquesta estimació és una mitjana aproximada, perquè els diners de la casella de l'Església en la declaració de la renda es repartei-

xen des del Fons Comú Interdiocesà sobre la base de multitud de criteris, de manera que, solidàriament, les diòcesis amb menys recursos i menys possibilitats reben proporcionalment més diners.

Es poden marcar les dues caselles

En aquest cas, es destinarà un 0,7% dels impostos a l'Església Catòlica i un altre 0,7% a «Altres finalitats d'interès social». Això no suposa pagar més impostos, sinó un benefici tant per a l'Església com per a les entitats que s'emmarquen dins de «finalitats socials». A més, en marcar la X no paguem més impostos ni ens retornen menys diners. Es tracta d'un acte voluntari i lliure a través del qual decidim a què es destina un percentatge mínim dels nostres impostos.

La ruta

49è pelegrinatge a Lurdes

Hospitalitats

L'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes ja ha començat el període d'inscripcions per a assistir al 49è Pelegrinatge a Lurdes de França que es farà de l'11 al 15 de juny. Fem una crida a tothom qui vulgui viure aquesta experiència, des dels més petits, als joves, als més grans, als moviments d'Església, a les persones que tenen alguna malaltia o alguna discapacitat. Tot un equip de voluntaris vetllarà perquè estiguin ben atesos i passin cinc fantàstics dies plens de germanor, convivència, pregària, i sobretot molta alegria.

Inscripcions i informació:

Vic (Seminari, de dilluns a divendres, de 4 a 8 de la tarda);

Manresa (c/ Sobrerroca, 22, baixos, de dilluns a divendres, de 5 a 8 de la tarda, i dissabtes, de 10 a 12);

Igualada (c/ Òdena, 118, baixos, davant el Centre de Dia; de dilluns a divendres, de 6 a 8 de la tarda).

Informació i inscripcions bisbat de Solsona a:

www.hospitalitatvicsolsona.org.

Glossa

La caritat política

Romà Casanova, bisbe de Vic

Pot semblar a primera vista que la política té poc a veure amb la caritat; però, des de la perspectiva de la fe cristiana, és del tot correcte posar la política juntament amb la caritat. Un cristià sap que la realitat social li pertany. No podem viure tancats en nosaltres mateixos. La persona humana per la seva mateixa naturalesa és un ésser social. Per això mateix no podem obviar que el desenvolupament integral de la persona i el creixement social es condicionen mútuament. D'ací neix l'acció social a favor del bé comú i la vivència de la solidaritat com a base d'una societat digna de l'home.

L'amor social es troba en els antípodes de l'egoisme i de l'individualisme. L'egoisme és l'enemic més perjudicial d'una societat ordenada. Pensar en un mateix, acumular més i més a fi de trobar la seguretat únicament en els béns materials i tenir així un gaudi que aliena personalment i humilia els més pobres, són motivacions que porten a la corrupció, que tant de mal fan a la societat, i minar la confiança en els qui han de gestionar els assumptes que ens són comuns. Però, en el fons, aquesta cursa de més i més béns i riqueses manifesta la devastació que hi ha en el cor quan l'home no és capaç de reconèixer cap més valor ni realitat efectiva més enllà dels béns materials, la recerca obsessiva dels quals sufoca o impedeix la seva capacitat de donar-se.

La vocació política viscuda a favor de tots i principalment dels qui no compten, dels qui són descartats, és ben noble i necessària i ha de ser viscuda com a caritat. L'amor no és una virtut que hem de viure solament en les relacions personals i familiars, sinó que l'hem de revaloritzar en la vida social, tant política com econòmica o cultural. No es poden regularitzar les relacions humanes únicament amb la mesura de la justícia. L'amor misericordiós, fet de perdó generós i de mirada compassiva, és una necessitat en la vida social.

Els qui són cridats a servir en l'espai públic han de viure, doncs, la caritat política que els ha de fer entendre que són servidors, no pas senyors; que han estat cridats per a fer realitat el bé comú; no han de crear mai murs infranquejables, sinó ponts de trobament i de diàleg. Els qui són posats en el lloc dels altres per a representar-los han de maldar per tenir el seu cor ben net de tot perjudici, de tot afany de protagonisme i de lucre personal. El qui vol viure segons la caritat política sap que ha d'obrir sempre els ulls a la realitat, sense caure en les ideologies que distorsionen i fan oblidar l'altre en la seva especificitat. El qui vol servir tothom, sap que el camí és sempre la persona concreta i el seu bé integral.

